

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی بری میسان - par Thierry Meyssan
برگردان از: حمید محوی
۲۳ فبروری ۲۰۱۵

ناکامی اوباما در کودتا علیه ونزوئلا

ایالات متحده، المان، کانادا، اسرائیل و بریتانیا « عملیات جریکو » را راه اندازی کردند

یک بار دیگر دولت اوباما سعی کرد با اعمال زور علیه یکی از کشورهای نافرمان طرح تغییر رژیم را به اجراء گذارد. ۱۲ فبروری، یک هواپیمای اکادمی Academi (بلاک واتر سابق ex-Blackwater) که از روی الگوی هواپیماهای ارتش ونزوئلا رنگ آمیزی کرده بودند، برای بمباران کاخ ریاست جمهوری و به قتل رساندن رئیس جمهور ونزوئلا نیکلا مادورا Nicolas Maduro پیشبینی شده بود. توطئه چین ها در عین حال می خواستند نماینده پیشین ماریا کورینا ماچادو María Corina Machado را به قدرت برسانند و تدارکات تبلیغاتی فراهم آورده بودند تا فوراً توسط رؤسای جمهور قدیمی امریکای لاتین به رسمیت شناخته شود.

شبکه بین المللی ولتر/ دمشق (سوریه) / ۲۲ فبروری ۲۰۱۵

کاخ سفید . رئیس جمهور اوباما با ریکاردو زونیگا Ricardo Zuñiga مشاور خود در زمینه امریکای لاتین و

سوزان رایس Susan Rice مشاور امنیت ملی

رئیس جمهور اوباما در طرح دکترین دفاعی نوین پیشبینی کرده و نوشته بود : «ما در کنار شهروندانی خواهیم بود که اجرای دموکراسی در مورد آنها به خطر افتاده است، مانند ونزوئلا». گرچه ونزوئلا از تاریخ تصویب قانون

اساسی ۱۹۹۹ به یکی از دموکراتیک ترین دولت های جهان تبدیل شد و همین روند برای تداوم راه استقلال و تقسیم عادلانه ثروت بود که ونزوئلا را در معرض خطر قرار داد.

در ۶ فیبروری ۲۰۱۵ واشنگتن طرح سرنگونی مؤسسات دموکراتیک ونزوئلا را تنظیم کرد، و کودتا برای ۱۲ فیبروری برنامه ریزی شد.

«عملیات جریکو» زیر نظارت شورای امنیت ملی و به مدیریت ریکاردو زونینگا بود. این «دیپلمات» نوه رئیس هم نام حزب ملی هندوراس است که کودتای ۱۹۶۳ و ۱۹۷۲ را به نفع جنرال لویز آرلانو LópezArellano سازماندهی کرد. او ایستگاه سازمان سیا در هاوانا (۱۱-۲۰۰۹) را مدیریت می کرد و برای متشکل ساختن مخالفان فیدل کاسترو مأمورانی را استخدام کرده بود و تأمین مالی آنها را به عهده داشت، این روند همراه بود با مذاکره پیرامون از سرگیری مناسبات دیپلماتیک با کوبا (که سرانجام در سال ۲۰۱۴ به نتیجه رسید).

مثل همیشه در این نوع عملیات، واشنگتن هوشیارانه سعی می کند هیچ گاه مداخلاتش آشکار نگردد. سازمان سیا با میانجیگری سازمان هائی که ظاهراً خود را سازمان غیر دولتی NGO معرفی می کنند کودتاچیان را سازماندهی می کند: یعنی بنیاد ملی برای دموکراسی National Endowment for Democracy و دو پای کاذب آن، راست (مؤسسه بین المللی جمهوری خواهان International Republican Institute) و چپ (مؤسسه ملی برای دموکراسی National Democratic Institute)، خانه آزادی Freedom House، و مرکز بین المللی برای جامعه مدنی International Center for Non-Profit Law.

علاوه بر این، ایالات متحده همیشه هم پیمانان خود را برای انجام برخی موارد در طرح هایش شرکت می دهد، در مورد حاضر دست کم اسپانیا (مأموریت برای حفاظت از ملیت های ناتو طی اجرای طرح توطئه)، کانادا (مأموریت برای کنترل فرودگاه بین المللی کاراکاس)، اسرائیل (مأموریت برای قتل شخصیت های چاوینست) و بریتانیا (مأموریت برای تبلیغات کودتاچیان). پس از چنین تدارکاتی، شبکه های سیاسی شان را بسیج و آماده نگه میدارند تا کودتاچیان را فوراً به رسمیت بشناسند: در واشنگتن سناتور مارکو روبیو Marco Rubio، در چیلی رئیس جمهور پیشین سباستیان پینرا Sebastián Piñera، در کلمبیا رؤسای جمهور پیشین آلوارو اوریب و لوز Álvaro Uribe Vélez و آندرس پسترانا Andrés Pastrana، در مکزیک رؤسای جمهور پیشین فلیپ کالدرون Felipe Calderón و ونسنت فوکس Vicente Fox، و در اسپانیا رئیس دولت پیشین خوزه ماریا ازنار José María Aznar.

برای قانونی جلوه دادن کودتا، کاخ سفید شرکت های بزرگ ونزوئلای را تشویق کرد تا کالاهای اولیه ضروری را پخش نکنند و در انبارهایشان نگهدارند. طرح این بود که در فروشگاه ها صف طولانی ایجاد کنند، و سپس با نفوذ مأموران در صفوف انتظار موجب تحریکات عمومی شوند و شورش به راه بیندازند. در واقع، مشکل ذخیره کالاهای مورد نیاز روزمره پیش از این در ماه های جنوری و فیبروری وجود داشت و به همین گونه صفوف طولانی در مقابل فروشگاه ها، ولی ونزوئلای ها هرگز به فروشگاه ها حمله نکردند.

برای تقویت اقدامات اقتصادی، رئیس جمهور اوپاما در ۱۸ دسمبر ۲۰۱۴ مجازات های تازه ای علیه ونزوئلا و چندین نفر از رهبران آن اعلام کرد و به امضاء رساند. رسماً مجازات ها شخصیت هائی را هدف گرفته بود که اعتراضات دانشجویی را سرکوب کرده بودند. در واقع، از آغاز سال، واشنگتن به چندین گروه تبهکار چهار برابر حقوق متوسط پرداخت می کرد تا به نیروهای انتظامی حمله کنند. همین تبهکاران بودند که امریکائی ها آنها را دانشجو معرفی می کردند، و طی چند ماه ۴۳ نفر را کشته بودند و در خیابان های پایتخت تخم وحشت کاشته بودند.

شماره ۲ آیساف Isaf (نیروهای بین المللی امداد رسانی و امنیت) در افغانستان، ژنرال توماس گیری Thomas W. Geary امروز مسئول اطلاعاتی در مرکز فرماندهی ارتش ایالات متحده برای امریکای جنوبی می باشد.

عملیات نظامی از مرکز فرماندهی جنوب در میامی توسط جنرال توماس گیری و ربکا چاوز از پنتاگون نظارت می شد، به انضمام پیمانکاری ارتش خصوصی اکادمی (بلاک واتر پیشین)، این شرکت خصوصی نظامی از این پس توسط دریادار بابی اینمن Bobby R. Inman (کارفرمای قدیمی آژانس امنیت ملی NSA) و جان اشکروفت John Ashcroft (قاضی عمومی قدیمی در دولت بوش). یک سوپر توکانو Super Tucano با شماره N314TG که توسط شرکت تولیدی ویرجینیایی در سال ۲۰۰۸ برای به قتل رساندن رائل رئیس Raul Reyes شماره ۲ در نیروهای ارتش انقلابی کلمبیا خریداری شده بود و همین هواپیما بود که می بایستی به شکل هواپیماهای نظامی ونزوئلا رنگ آمیزی می شد. سوپر توکانو می بایستی کاخ ریاست جمهوری میرافلورس و اهدافی را از بین ده ها هدف از پیش تعیین شده دیگر بمباران می کرد، که عبارتند از وزارت دفاع، مدیریت اطلاعات و شبکه تلویزیون اتحادیه بولیواری های امریکا ALBA، تله سور TeleSur.

هواپیمای سوپر توکانو در کلمبیا در مرکز فرماندهی عملیاتی «جریکو» پارک شده بود. استقرار پایگاه عملیاتی جریکو در سفارت ایالات متحده در بوگوتا، با شرکت سفیر امریکا کوین وایتاکر Kevin Whitaker و معاون او بنژامین زیف Benjamin Ziff.

چند افسر ارشد فعال و بازنشسته از پیش پیغامی خطاب به ملت ضبط کرده بودند و در آن اعلام کرده بودند که برای بازگرداندن نظم، قدرت را به دست گرفته اند. پیشبینی شده بود که این گروه در طرح دولت موقت شرکت کنند و به نوشته وزارت امور خارجه ایالات متحده، در بامداد ۱۲ فیبروری توسط El Nacional منتشر شود و دولت جدید به مدیریت نماینده قدیمی ماریا کورینا ماچاندو تشکیل گردد.

کودتا می بایستی ماریا کورینا ماچادو را به قدرت رساند. ۲۶ جنوری، ماریا کورینا ماچاندو از توطئه گردان های خارجی در کاراکاس استقبال به عمل آورد.

ماریا کورینا ماچادو رئیس سومات SÚMATE انجمنی که در سال ۲۰۰۴ و با پول بنیاد ملی برای دموکراسی علیه هوگو چاوز فریاس رفرندوم راه انداخت، آن را سازماندهی کرد و شکست خورد. انجمن سومات از خدمات تبلیغاتی ژک سگوتلا Jacques Séguéla تبلیغاتی فرانسوی نیز برخوردار بود و با وجود شکست این طرح، روز ۳۱ مه ۲۰۰۵ با احترامات در دفتر بیضی شکل جرج بوش از ماریا کورینا ماچاندو استقبال به عمل آمد. او در سال ۲۰۱۱ به عنوان نماینده دولت میراندا برگزیده شد، و ناگهان در ۲۱ مارچ ۲۰۱۴ به عنوان رئیس نمایندگی پاناما در سازمان دولت های امریکا (OEA) حضور یافت. ماریا کورینا ماچاندو فوراً به دلیل نقض ماده های قانون اساسی ۱۴۹ و ۱۹۱ از مقام نمایندگی برکنار شد.

برای تسهیل هماهنگی در طرح کودتا، ماریا کورینا ماچادو طی ۲۶ جنوری جلسه ای پیرامون موضوع « قدرت شهروندی و دموکراسی امروز» برگزار نمود که تمام شخصیت های ونزوئلایی و خارجی که در تبنای با کودتا بودند، در آن شرکت کردند.

از شانس بد آنها، اطلاعات نظامی ونزوئلا شخصیت های مظنونی را که در توطئه پیشین می خواستند رئیس جمهور مادورا را به قتل برسانند تحت نظر داشت. در ماه مه گذشته، قاضی عمومی کاراکاس ماریا کورینا ماچاندو، فرماندار هنریک سالاس رومر Henrique Sala Römers، دیپلمات قدیمی دیگو آریا Diego Arria، وکیل دعاوی گوستاو تار بیسنتو Gustavo TarreBirceño، بانکدار الیجیو سدنو Eligio Cedeño و پدرو بورلی Pedro M. Burelli که در امور بازرگانی فعالیت می کند، همه ایمیل هائی که بین یک دیگر رد و بدل کرده اند را انکار می کنند و مدعی شده اند که اطلاعات نظامی آنها را دستکاری کرده است. البته بی گمان تمام این شخصیت ها در تبنانی با هم عمل کرده اند.

در رد گیری توطئه چینان بود که سرویس اطلاعات نظامی ونزوئلا « عملیات جریکو » را کشف کرد. در شب ۱۱ فبروری، رهبران اصلی توطئه و یک مأمور موساد بازداشت شدند و امنیت هوائی نیز تقویت شد. افراد دیگری روز ۱۲ فبروری بازداشت می شوند. در ۲۰ فبروری، اعترافات به دست آمده به بازداشت شهردار کاراکاس، آنتونیو لیدزما Antonio Ledezma انجامید.

شهردار کاراکاس، آنتونیو لیدزما مأمور رابط با اسرائیل بود. به تاریخ ۱۸ مه ۲۰۱۲ برای ملاقات با بنیامین نتانیاها و آویگدور لیبرمن مخفیانه به اسرائیل رفت. او نماینده رئیس اپوزیسیون ونزوئلا هنریک کاپریل رادونسکی Henrique CaprilesRadonski بود.

رئیس جمهور نیکلا مادورا فوراً از طریق تلویزیون طرح توطئه را افشاء کرد. در حالی که در واشنگتن سخنگوی وزارت امور خارجه امریکا روزنامه نگارانی را به خنده واداشت که طرح توطئه اوباما در سال ۲۰۰۹ در هندوراس، و یا اخیراً تلاش برای کودتا در مقدونیه در جنوری ۲۰۱۵ را یادآور شده بودند. او چنین پاسخ گفت: «این اتهامات مثل تمام اتهامات دیگر مسخره است. این مسأله سیاسی قدیمی است، ایالات متحده گذار سیاسی از طریق موازینی را که با قانون اساسی در تباین است، پشتیبانی نمی کند. گذار سیاسی باید دموکراتیک، مطابق قانون اساسی، صلح آمیز و قانونی باشد. چندین بار دیدیم که دولت ونزوئلا همواره کوشیده است تا توجه عمومی را از سیاست های خود منحرف ساخته و ایالات متحده و یا دیگر اعضای جامعه بین الملل را به خاطر رویدادهای داخلی ونزوئلا متهم کند. چنین تلاش هائی بازتاب نبود جدیت در دولت ونزوئلا برای پاسخگوئی با وضعیت وخیمی است که با آن روبه رو شده.»

ولی برای ونزوئلایی ها، این کودتای شکست خورده مسأله مهمی را مطرح کرده است : و آن هم این است که چگونه می توانند دموکراسی را حاکم سازند، در صورتی که رهبران اصلی اپوزیسیون به خاطر جنایاتی که می خواستند علیه دموکراسی مرتکب شوند، در زندان به سر می برند ؟

برای آنهایی که به اشتباه فکر می کنند که ایالات متحده تغییر کرده و دیگر قدرت امپریالیستی نیست و از این پس از دموکراسی در سراسر جهان دفاع می کند، « عملیات جریکو » موضوع بسیار جالب و پایان ناپذیری خواهد بود.

ایالات متحده علیه ونزولا

(۱) در سال ۲۰۰۲ ایالات متحده کودتایی علیه رئیس جمهور هوگو چاوز فریاس سازماندهی کرد (۱)، سپس دانیلو اندرسون (2) (Danilo Anderson) قاضی که مسئولیت تجسس پرونده را به عهده داشت، به قتل رساند.

(۲) در سال ۲۰۰۷ ایالات متحده با سازماندهی « انقلاب رنگی » به کمک گروه های تروتسکیست سعی کرد تغییر رژیم ایجاد کند (۳).

(۳) در سال ۲۰۱۴ به نظر رسید که از اهدافشان چشم پوشی کرده اند ولی از گروه های آنارشیزست پشتیبانی کردند تا کشور را تخریب کرده و بی ثبات سازند، بر این اساس به «گاریمبا» Guarimba (هرج و مرج) دامن زدند.

[۱] « [Opération manquée au Venezuela](#) », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 18 mai 2002.

[۲] « [Notre ami Danilo Anderson assassiné à Caracas](#) », « [La CIA derrière l'assassinat de Danilo Anderson?](#) », par Marcelo Larrea, Réseau Voltaire ۱۹, novembre et 1er décembre 2004. « [FBI and CIA identified as helping Plan Venezuelan Prosecutor's Murder](#) », by Alessandro Parma, Voltaire Network ۱۱, November 2005.

[۳] « [Venezuela : conclusion d'une année déterminante](#) », par Romain Migus, Réseau Voltaire ۱۰, octobre 2008. Voir aussi la réponse Gene Sharp à nos accusations » : [L'Albert Einstein Institution : la non-violence version CIA](#) », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire ۴, juin 2007.

[۴] « [États-Unis contre Venezuela : la Guerre froide devient chaude](#) », par Nil Nikandrov, Traduction Roger Lagassé, Strategic Culture Foundation, Réseau Voltaire ۱۰, mars 2014 . « [Las "guarimbas" de Venezuela : derecha embosada](#) », por Martín Esparza Flores , Contralínea) México, (RedVoltaire ۲۸, de abril de 2014.

گاهنامه هنر و مبارزه

۲۲ فبروری ۲۰۱۵

Les États-Unis, l'Allemagne, le Canada, Israël et le Royaume-Uni lancent l'« Opération Jéricho»

Obama rate son coup d'État au Venezuela